

Hold sammen på mig

Inge Pedersens
talent tydeligt i
nye digte om
kærlighed og natur

BØGER

AF ERIK SKYUM-NIELSEN

Inge Pedersen: Sejlads på en ø. Digte. 93 s. Kr. 108,00. Borgen. Udkommer i dag.

DET MÅ HAVE været vanskeligt for Inge Pedersen at ordne disse digte i en følge. De begynder nemlig alle sammen med begyndelsen, i et jeg med krop og sanser, som forsøgsvis, undersøgende, tager et lille stykke verden i besiddelse. Om en indre fortælling eller overordnet mytologi er der ikke tale, det fælles ligger i afsøgningen af det elementære.

Titlen er hentet fra et par feriedigte og henviser til det spørgsmål digteren har stillet sig selv, nemlig: hvad kan man opleve, når man glemmer arbejdet og betalingsbalancen for i stedet at hengive sig til oplevelsen af kærlighed og natur?

SÅ SKÆRPES hendes syn. Hun ser blomster og fugle hun ellers overser, og oplever pludselig med uvant dybde.

*vi læner os
mod brune varme hestebuge
dage af fløj*

*vi kalder på fisk og fugle
råber gennem
luft og vand*

Kroppens grænser åbnes, nat blander sig med dag, og drømmen bemægtiger sig en bevidsthed der før var bundet i »fastlandets / kortlagte optalte / dage«. En sommermorgen føles det, som om jorden når som helst kan give efter, for

*jeg har rester
i øjenhulen
af en løssluppen drøm*

NÅR DET ER så magtpåliggende for Inge Pedersen at huske denne bevidsthedsudvidelse, er det selvfølgelig fordi hun ikke altid har det sådan. Digtenes jeg færdes undertiden »et afsides sted / i afsindets indre«, og bærer i den lukkede mund et skrig holdt inde »bag løse læber / klæbende grønne / vandblade«. Hun kan føle sig flydende, på én gang udsat for alle fire vinde, og må bede:

*hold om mig
til jeg findes*

INGE PEDERSEN

For kroppen er ikke hel. Den må, som det hedder et sted, *flikkes sammen igen*, enten i de intense natursansninger, eller i den erotiske henrykkelse:

*hold sammen
på mig
kæreste,
tættere tættere
døden
nu er der kun
den
og dit dybe
brændende blik
der kan holde mig ind
til noget levende.*

Her kan »tættere« gå både på kærtegnet og på dødens nærhed, som slutningen jo understreger.

LÆST I FORHOLD til den nyeste københavnske lyrik kan Inge Pedersen godt forekomme outdated og provinsiel. Men der er i hendes krops-tema mange tidstypiske signaler, og i bestræbelsen hen mod det rene sansedigt er hun helt på linje med dele af 80ernes poetik.

Inge Pedersen der er seminarlærer på Nr. Nissum, debuterede med en stor samling lidt længere digte, *Leve med kulden*, i 1982. Med *Sejlads på en ø* er hun blevet bedre, tankerne lettere, de fortællende indslag færre, mens det sansede har tiltaget i udtrykspræcision og objektivitet.

Det er fortsat en utrolig spinkel lyrik, men den er lavet med talent.

BØGER OG BLADE

LAND OG FOLK
TASOAL OREN 11/4 -85

Opløftende bekendtskab

PETER GREGERSEN

Inge Pedersen: »Sejlads på en ø«. Digte. Borgen. 93 sider. Kr. 108,00.

Inge Pedersens digtsamling »Sejlads på en ø« er et nyt signal i den modernistiske lyrik. Her er noget så usædvanligt som en modernistisk digter, der ikke trækker os gennem livets søle, men bruger lys og mørke på en livsbekræftende måde. Og til en forandring handler digtene ikke om storbyen, men om landet.

Naturen spiller en stor rolle for Inge Pedersen, men således, at hun i den spejler en indre tilstand. Langt fra altid er digtene let tilgængelige, men tydeligvis har hun klarhed som mål og princip. En mængde af digtene står meget fint. Over hendes digte er der en egen intimitet og fortættethed og en færdighed, der ikke peger på, at dette kun er hendes anden digtsamling. Hun debuterede i 1982 med »Leve med kulden«.

Bagved hendes modernistiske strofer fornemmes en boblende livsglæde og gåpåmod:

»Jeg har en ø i mit hjerte/ en ø i syv sind/ at slås med/ og elske«. Dette sind beskriver hun i lysets nuancer.

Inge Pedersen er et opløftende, omend ikke ubetinget nemt bekendtskab. Over nogle af digtene står der dis, til tider tåge. Men hun er et nyt signal inden for modernismen og har slægtsskab med Connie Bork, der debuterede i 1983 med samlingen »Det bløde pigekød«. Fra begge stråler en umiskendelig styrke. Med Inge Pedersens digte er der kommet en ny frækhed og nysgerrighed og livsglæde ind i digtningen.

Mit åndedræt slår
med vibrerende vilde vinger
finder ud
gennem døre af luft

og hjertet slår
den fremmede hånd
har ikke fat
med sit jerngreb
i dag er ikke et gitter

jeg trækker vejret
hører mit overmod
dunke i kroppen igen

utilgængeligt
for computere

Lektorudtalelse fra Indbindingscentralen (85/12)

619 064 2

Pedersen, Inge: Sejlads på en ø : digte. [Borgen].

Efter Inge Pedersens debut *Leve med kulden* fra 1982 har det været spændende at læse hendes nye bog, som følger godt op. Inge Pedersens poesi er lavmælt, men tonen er indtrængende og personlig, og hun har et forunderligt greb om sproget, som sammen med et raffineret billedbrug gør disse nye digte til en oplevelse for læseren. Lad så være, at de tematisk tager udgangspunkter i det helt subjektive, oplevelsen af livsbesvær i dagligdagen, oplevelsen af at tilvante hverdagslementer pludselig bliver truende og farlige – Inge Pedersen er ikke nogen bekender, men prøver via sprogets og digtets magiske kræfter at forløse sin angst: hen på morgenen/blir jeg høj i hatten/forsvind/eller I er dødsens/truer jeg alle/små gnavere i hjertet/dagen er en falk/på min skulder. Inge Pedersens nye digte fortæller, hvor hun slap i *Leve med kulden*, de er blot blevet endnu bedre.

Mogens Faber